

**Повний текст виступу ректора університету, академіка В. С. Бакірова
на церемонії випуску 1 липня 2014 року**

Шановні випускники!

Далеко не вперше я виступаю на урочистостях з нагоди випуску, і щоразу складно знайти слова, співзвучні тій суперечливій гаммі почуттів, які ми, ваші професори, декани, куратори академічних груп та інші працівники університету переживаємо в момент цієї виняткової, знаменної події.

Це почуття гордості за вас, за те, що ви в переважній більшості проявили наполегливість, цілеспрямованість, зусилля, здібності і таланти, виконали повністю складні університетські програми, змогли стати (не без певної нашої допомоги) справжніми фахівцями.

Але водночас це й почуття суму, сердечного болю, які завжди відчуває учитель, відпускаючи своїх учнів у самостійне життя.

П'ять років тому, які так швидко минули, ви вступили до університету і відкрили для себе новий світ — світ університетського навчання, наукового пошуку, університетських цінностей, серед яких — свобода творчого мислення, культ знання, демократія і гуманізм, толерантність, відкритість новому і повага до традицій.

Вам пощастило вступити не до пересічного вищого навчального закладу, а стати студентами *класичного університету*, історія якого налічує понад двастоліття і який цього року відзначатиме 210-річчя підписання Стверджувальної грамоти про його заснування.

Це історія великих інтелектуальних досягнень, осяяна життям і діяльністю плеяди видатних науковців і педагогів, відомих всьому світові.

П'ять років навчання ви безпосередньо співпрацювали із висококваліфікованими викладачами, які допомагали вам засвоювати нові знання, відкривали таємниці ваших майбутніх професій. Але не тільки вони є вашими вчителями, опосередковано ними є також університетські діячі, які працювали тут протягом XIX–XX століть і зробили неоціненний внесок не лише у вітчизняну, але й в світову науку і культуру. У вашому навчанні брали

участь і енциклопедист, засновник університету В. Н. Каразін, і лінгвіст О. О. Потебня, і математики О. М. Ляпунов та О. В. Погорелов, фізики Л. Д. Ландау і О. І. Ахієзер, психологи П. І. Зінченко і Л. С. Виготський, історики М. С. Дринов і Д. І. Багалій, і багато-багато інших видатних науковців і педагогів, які незримо були присутні в аудиторіях і лабораторіях університету.

Незалежно від профілю вашої підготовки — природничого, математичного, медичного, соціального або гуманітарного, незалежно від факультету або кафедри, ви не могли не відчувати *особливої загальноуніверситетської аури*, пронизаної духом критичного мислення, демократизму і толерантності, наукової принциповості і відповідальності.

Ця унікальна атмосфера створювалася багатьма поколіннями професорів та студентів, вона є найбільшою перевагою університету, оскільки формувала вас не лише як фахівців, але й як інтелектуалів, креативних особистостей, людей, для яких гідність і свобода є фундаментальними невід'ємними потребами. І все це є якості, які відрізняли, відрізняють і відрізнятимуть випускників Каразінського університету.

Шановні випускники!

Ваш випуск припав на гіркий і трагічний період історії незалежної України. Поруч із Харківщиною лунають постріли, гинуть люди, під загрозою територіальна цілісність країни та її суверенітет. Ми щиро співчуваємо тим з вас, чії батьки, родини, друзі зараз у зоні бойових дій, у небезпеці. Всією душею вболіваємо, щоби все це припинилося і на схід України повернувся мир.

Українське суспільство болісно, через кров і муки, виходить із пострадянського стану з усіма його спотвореннями, прагне до нормального, цивілізованого життя, яке у нас асоціюється із європейською перспективою.

Нам необхідно багато чого радикально переосмислити, як на рівні суспільства, держави, так і на рівні колективу та індивідууму.

Нам потрібно переформатувати базові моделі ставлення до світу, до державних інститутів, переглянути власні життєві стратегії. Слід виходити на якісно інший, набагато вищий рівень моральної відповідальності. Цього

потребує наша сучасна історія, наша багатостраждальна земля, наша рідна Україна, яку ми безмежно любимо!

Ми, ваші професори, викладачі сподіваємося, що нам вдалося підготувати вас до самостійного професійного життя у складному сьогоденні, ми віримо в те, що допомогли вам опертися на чіткі світоглядні орієнтири, здобути якості, необхідні для того, щоб бути прогресивними, конкурентоздатними, затребуваними у тих сферах життя, які ви для себе обрали.

Ми віримо у вашу громадянську активність і патріотизм, які так необхідні сьогодні суспільству і державі.

Ми віримо, що кожного з вас чекає довге і щасливе життя!

І ми сподіваємося, що у ваших серцях знайдеться хоча б трішки місця для Каразінського університету!

Дякуємо за подаровані нам роки спілкування з вами!

Бажаємо здійснення всіх ваших планів, якими б грандіозними вони не були!

Ми не кажемо вам — «прощайте», ми кажемо «до побачення», «до зустрічі»!

Щиро зичимо вам всього, з чого складається звичайне людське щастя — родинного благополуччя, гарних дітей, вірних друзів, творчої роботи, добробуту і міцного здоров'я!

Хай вам щастить!

Слава Університету! Слава професорам! Слава випускникам!